

Vijf vragen aan ...

Deze maand maken we kennis met: Arjen Pasma

1. Wie bent u en wat doet u?

Ik ben Arjen Pasma (1945). Ik ben geboren in Aarlanderveen, een dorp in het groene hart aan de rand van de Nieuwkoopse Plassen. Ik hou van dat landschap met water en wilgen en de wind om de kop. Ik ben opgegroeid in een tamelijk streng gereformeerd gezin en op zondag mochten wij niet veel. Pas laat (1972) heb ik de kerk verlaten en daar heb ik geen spijt van. De christelijke cultuur zit diep in mijn vezels en dat heeft zowel voor- als nadelen.

In het gezin waarin ik opgroeide voelde ik mij niet thuis. Ik heb met bijna niemand van mijn familie nog contact. Dat had ik ook niet met mijn ouders. Ik heb mij altijd vreemd gevoeld in het gezin waarin ik opgroeide. Het is niet anders. Mijn vader was een bange, verkrampde man en wij hebben nooit een gesprek van enig belang gevoerd. Mijn moeder was ziekelijk en had niet veel te melden. Ik verliet het ouderlijk huis met een dramatische breuk. Als kind kon ik moeilijk leren en het duurde enige jaren voordat ik op stoom kwam en zelfs toen, na de kweekschool, in het onderwijs, was ik niet op mijn plek. Na 10 jaar liep alles spaak (werk, huwelijk, gevoel voor eigenwaarde) en ik stopte het werk en wachtte af. Twee jaar later vond ik mijzelf terug in Hilversum in de schoolbankjes om gedurende vier jaar natuurgeneeskunde te studeren. Vanaf dat moment liep het. Ik moest vreselijk hard studeren, vond het moeilijk (de fysiologie) en vooral ook erg veel, maar het was prachtig. Ik wist: "Dit is voor mij!" Ik genoot bij voorbaat dat ik dit vak zou kunnen uitoefenen. Waarschijnlijk vanwege de structuur die zo eigen is aan de homeopathie koos ik voor dát vak. In die tijd zorgde ik alleen voor mijn kinderen en kon alle tijd zelf indelen. Heerlijk. Nadat ik afgestudeerd was begon ik de praktijk en ik heb dat altijd met zeer veel vreugde gedaan. Al tijdens mijn studie hunkerde ik er naar om het vak van de homeopathie ook uit te oefenen in Afrika: de medicijnen zijn niet duur en naslagwerken en medicijnen passen in een rugzak. Vanaf 2008 tot 2019 verbleef ik bijna elk jaar één of twee maanden in Kenya of Malawi en behandelde er vele honderden patiënten. Ik leerde veel en genoot. Ik zag in Malawi (vanaf 2015 werden de vaccinaties verplicht) de schaduwzijden van het beleid en de genocide d.m.v. vaccinaties begon zich af te tekenen.

Ik ben geïnspireerd door mijn opa (over hem schreef ik een column voor 'De Andere Krant') en door Tinus Smits. Bij zijn overlijden in april 2010 schreef ik een 'In Memoriam'. Hij leerde mij hoe ik mij kon bevrijden van de dogma's in de homeopathie en een vrije homeopaat kon worden. Ik ben hem daar dankbaar voor, elke dag van mijn leven. Ik heb genoten van mijn studenten en door hen les te geven werd ik een betere homeopaat. Cisca Buis is één van hen en ik heb grote bewondering voor wat zij (ook voor de NVKP) gedaan heeft.

Inmiddels behoor ik bij de oudere generatie, doe nog een klein beetje werk in de praktijk (houdt nooit op, hoop ik) en verdeel mijn tijd met hout hakken voor de kachel (we verwarmen het huis met een houtkachel: heerlijk), kleinkinderen, wekelijks een column schrijven voor 'De Andere Krant' (nooit word ik gecorrigeerd op mijn onderwerpen), reizen met de camper en rustig zitten op ons bankje achter ons Zweeds home, kijkend naar reeën, buizerds, zilverreigers en ganzen.

2. Waarvan kent u de NVKP?

Ik ken de NVKP beroepsmatig. Ik ben van heel weinig verenigingen lid en de NVKP is voor altijd. Ik beheer het dossier 'Oxytocine' en heb daarover gepubliceerd. Dit korte zinnetje herbergt veel ellende die zijn oorzaak vindt in het bruuskeren van wat de evolutie voor de menselijke soort in petto had en heeft: een maandelijks ovulatie. Met de anticonceptiepil heeft de mens het 'Paard van Troye' binnengehaald. De reguliere geneeskunde wil hier vooralsnog niet van horen, net zo min als van de schaduwzijden van het RVP. Onze basale regelsystemen te weten het hormoonstelsel, het zenuwstelsel en ons immuunsysteem staan onder zeer zware druk. Mijn hoop op spoedig herstel is betrekkelijk gering. Ook toekomstige generaties zullen nog veel lijden. De informatie die de NVKP verspreidt en op haar website vermeldt is een doorn in het oog van onze overheid en haar instituten, alsmede van de reguliere gezondheidszorg. Juist daarom is het zo nodig, omdat onze overheid, haar instituten en de reguliere gezondheidszorg niet meer autonoom zijn, maar aangestuurd worden door personen en NGO's die (door ons) niet democratisch gecontroleerd kunnen worden. Ik acht het zeer, zeer ernstig en verwacht dat dit slechts d.m.v. een groot conflict kan veranderen.

De 'corona-periode' (2020 – 2023) heb ik als zeer dreigend ervaren met (bijna) verplichte vaccinaties. Hugo de Jonge: "Ongevaccineerden? Wij weten ze te vinden, wij kennen hun adressen" en "Elke wijk, elke deur, elke arm" en deze laatste mededeling heb ik als een aankondiging van een razzia ervaren. Daarom de NVKP. Dat de beroepsverenigingen van homeopaten zich hierover niet hebben uitgesproken heeft mij ernstig gestoord. Nóg. Vaccineren is het ergste wat de reguliere gezondheidszorg, aangestuurd door de pHARMaceutische industrie en gedekt door een aangestuurde overheid heeft kunnen bedenken als bijdrage voor de gezondheid van burgers (jong en oud).

3. Wat is belangrijk voor u?

Voor mij is autonomie belangrijk. Vrije keuze voor therapie en behandelaar. Vrije keuze om iets niet te willen (voor jezelf en je kinderen) en altijd 'informed consent' voor alle therapie en medicatie. Financieel gewin mag nooit een drijfveer binnen de gezondheidszorg zijn. Belangrijk voor mij is dat exorbitante zelfverrijking bij afspraak en wet moet worden verboden. Een schande dat in ons land voedselbanken nodig zijn. Een schande dat één van de rijkste mensen ter wereld meent dat kinderen in Afrika geïnjecteerd moeten worden met gif en dat dat gif betaald wordt uit gelden voor ontwikkelingssamenwerking. Het valt mij niet mee hier in alle rust over na te denken. Belangrijk voor mij is dat alle medewerkers van 'De Andere Krant' met elkaar hebben afgesproken om nooit ondergronds te gaan. Belangrijk voor mij is dat wetenschappers eerlijke wetenschap beoefenen. Op dit moment vertrouw ik niets meer.

4. Wat is uw levensmotto?

Ik heb er twee en het eerste is in feite een opdracht voor mij. Ik zal het kort uitleggen. Lang geleden, ergens in de tachtiger jaren, droomde ik een droom. Een engel kwam naar mij toe en zei: "Ga een boek schrijven. De titel van dat boek luidt 'Laetare' (Verheugt u) en gebruik daarvoor de letters van het alfabet minus 8 letters. Welke letters dat zijn, mag je zelf kiezen." Dat was de droom. (Ik ken het Latijn niet, maar wist op dat moment direct wat 'Laetare' betekent.) Ik werd wakker en ik wist direct de betekenis van de droom: 'Maak een mooi leven en werk hard met de beperkingen die je hebt.'

Mijn tweede motto is een opdracht die ik schrijf in elk boekje met 40 gebundelde columns die ik schreef voor 'De Andere Krant': "Deel je hart met velen en wees er zuinig op!" Ik bedoel daar ook mee dat – zo heb ik ondervonden – niet iedereen mijn hart waard is en degenen die mijn hart met opzet ernstig gekwetst hebben, kunnen maar beter uit mijn buurt blijven: zij zijn mijn hart niet waard. Alle anderen wel. Uiteraard en natuurlijk.

5. Wat zou u de lezers willen meegeven?

Zoek vooral heel veel zelf uit. Geloof niets en niemand totdat je het zelf helemaal hebt uitgezocht, vooral als het heel belangrijk voor je is. Vertrouw overheden niet, evenmin als haar instituten. Altijd heerst daar een financieel en/of een machtsbelang. Bedenk dat dit leven (deze incarnatie) eindig is, dat je ergens vandaan komt en dat je ook weer ergens naar toe gaat. Je bent nu hier om ervaring op te doen en te leren wat je graag wilt leren. Haal eruit wat tot jouw mogelijkheden behoort. Werk hard, heb zorg voor de ander en neem op tijd rust. Zorg dat je de evolutie begrijpt en plaats daar dan 'vaccinaties' in. Dan wordt er veel duidelijk.